

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2006 r. — Aughinish Alumina przeciwko Komisji**(Sprawa T-69/06)**

(2006/C 96/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aughinish Alumina (Askeaton, Irlandia) [Przedstawiciele: J. Handoll i C. Waterson, Solicitors]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) 4436 wersja ostateczna z dnia 7 grudnia 2005 r. dotyczącej zastosowania przez Irlandię zwolnienia z podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo w produkcji korundu między innymi w regionie Shannon, w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej (C 78/2001 [ex NN/2001] — Irlandia)
- obciążenie Komisji kosztami skarżącej powstałymi w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stanęła na stanowisku, że zwolnienie z podatku akcyzowego od ciężkiego oleju opałowego wykorzystywanego w produkcji korundu przyznane między innymi przez Irlandię aż do dnia 31 grudnia 2003 r. stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE. Stwierdzając, że pomoc przyznana w okresie pomiędzy dniem 17 lipca 1990 r. i 2 lutym 2002 r., w zakresie w jakim była niezgodna ze wspólnym rynkiem, nie podlega zwrotowi, a pomoc przyznana w okresie pomiędzy dniem 3 lutego i 31 grudnia 2003 r. jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 WE, w zakresie w jakim jej beneficjenci zapłacili przynajmniej stawkę w wysokości 13,01 EUR za 1 000 kg ciężkiego oleju opałowego, Komisja także postanowiła, że ta sama pomoc jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, w zakresie w jakim jej beneficjenci nie zapłacili tej stawki i wezwała między innymi Irlandię do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu odzyskania pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem od jej beneficjentów.

Skarżąca — przedsiębiorstwo irlandzkie będące beneficjentem wspomnianej pomocy — wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji. Na poparcie swojej skargi podnosi, że

Komisja niesłusznie nie potraktowała spornej pomocy jako pomocy istniejącej, która podlega art. 88 ust. 1 WE. W związku z tym skarżąca przytacza trzy różne argumenty: pomoc była przedmiotem wiążącego przyrzeczenia danego przed przystąpieniem Irlandii, pomoc została zgłoszona w styczniu 1983 r., a do 2000 r. Komisja nawet nie wspomniała o wszczęciu postępowania; nawet jeśli należy ją uznać za pomoc bezprawnie przyznaną, Komisja niesłusznie stwierdziła, że może ona być określona częściowo jako pomoc istniejąca w rozumieniu art. 15 rozporządzenia nr 659/99 ⁽¹⁾.

Skarżąca podnosi także, że zaskarżona decyzja narusza zasadę pewności prawa, ponieważ podważa zezwolenie udzielone przez Radę na mocy art. 93 WE, a Komisja nie skorzystała z procedur dostępnych jej na podstawie art. 8 dyrektywy 92/81 ⁽²⁾ w celu wyjaśnienia, czy chodzi o pomoc państwa czy o inne kwestie, a także w celu zatroszczenia się o stwierdzenie nieważności odpowiednich decyzji Rady.

Ponadto zdaniem skarżącej Komisja nie uwzględniła podstawowych wymogów art. 3 i 157 WE dotyczących wzmocnienia konkurencyjności przemysłu Wspólnoty i zapewnienia niezbędnych do tego warunków.

Skarżąca przytacza także zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa. W tym względzie skarżąca wskazuje ponownie na fakt, że po zgłoszeniu pomocy Komisja nie przedsięwzięła żadnych negatywnych środków przez okres 17 lat i nie zaskarżyła decyzji Rady przedłużającej zwolnienie do grudnia 2006 r.

W dalszej kolejności skarżąca podnosi, że postępowanie na podstawie art. 88 ust. 2 WE ciągnęło się zbyt długo, a mianowicie 43 miesiące, co stanowi naruszenie zasad dobrej administracji i pewności prawa.

Wreszcie skarżąca uważa, że Komisja nie zbadała należycie rynków właściwych ani struktury konkurencji, tak jak to jest wymagane z uwagi na fakt, że sama wcześniej uznała, iż konkurencja nie została zakłócona i z uwagi na fakt, że Rada zezwoliła na zwolnienia aż do dnia 31 grudnia 2006 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27.3.1999 str. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych